

og Tilintetgørelse af Bøger iortjene absolut en haardere Straf end uordentlig Bogføring og lignende. Dette sidste tager det næste Stykke i § 7 Sigte paa, idet det lyder saaledes: „Har Fallenten gjort sig skyldig i grove Uordener i Henseende til Førelsen af sine Forretningsbøger, bliver han at straffe med simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder. Har han gjort sig skyldig i grove Uordener ved den ved Lov foreskrevne Opbevaring af Forretningsbøgerne eller deres Bilag, bliver han at straffe med Bøder eller simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder”. Det er i Virkeligheden kun Billighedskrav, der herved fyldestgøres, og jeg kan derfor meget anbefale den trufne Ændring. — Bestemmelsen i § 9 er atter en Imødekommen overfor de ganske smaa Forretninger, idet en Forrettingsmand herefter vil kunne faa sine Bøger autoriserede, selv om de ikke ganske ere i Overensstemmelse med de trufne Bestemmelser: at de skulle være gennemtrukne og paginerede. — § 10 drejer sig om denne Lovs Forhold til Færøerne. Medens det i de fleste Love hedder, at Spørgsmaalet for Færøernes Vedkommende afgøres ved kgl. Anordning, bestemmes det her, at „denne Lov gælder ikke for Færøerne, men det vil ved særlig Lov være at bestemme, i hvilken Udstrækning dens Bestemmelser skulle gøres anvendelige der”. Denne Bestemmelse er indsat, fordi man fra færøsk Side har fundet, at Bestemmelserne for Færøerne i for stor Udstrækning fastsattes ved kgl. Anordning; fremtidig vil i det hele taget det Spørgsmaal blive taget under Overvejelse ved de enkelte Love, hvorvidt Bestemmelserne for Færøernes Vedkommende blive at træffe ved kgl. Anordning eller ved særlig Lov.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til Tingets Velvillie.

Tvede: Den højtærede Minister nævne, at dette Forslag er en gammel Bekendt her i Tinget, idet vi have haft det til Behandling i Fjor. Det er ganske rigtigt, men Bekendtskabet er endnu ældre, thi i Samlingen 1909—10 blev der forelagt et Lovforslag, som hed Forslag til Lov om Handelsbøgers Førelse, medens dette hedder Forslag til Lov om Bogføring m. v. — Den højtærede Minister har gennemgaaet de i Folketinget foretagne Ændringer, og det vilde neppe fremme Sagen, om vi nu kom

ind paa en Detailforhandling om disse Ændringer. Jeg skal kun erindre om, at Lovforslaget i Fjor, som bekendt, strandede i Folketinget paa Samlingens sidste Dag, hvor det var fremme gentagne Gange uden at komme til Forhandling. Samlingen sluttede, og Lovforslaget gik ind blandt de ikke gennemførte Lovforslag. Det er nu kommet herop til det høje Landsting i Aar, ganske vist med nogle Ændringer, og jeg haaber, at vi skulle kunne komme til en Forstaelse, saaledes at det kunde komme til en endelig Afgørelse. Som sagt tror jeg ikke, at det vilde nytte nu at optage en Detailforhandling om de to Hovedspørgsmaal med Hensyn til Bogføring, Spørgsmaalet om Andelsforeninger og om Haandværkere, men forhaabentlig vil man gennem den Udvalgsbehandling, som antagelig vil finde Sted, naa til en saadan Forstaelse, at Forslaget vil kunne blive ophøjet til Lov i denne Samling. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Broberg: Dette lille Lovforslag, hvis Værdi for øvrigt er stærkt omtvistet, har ført en ret omtumlet Tilværelse. Man kan deraf skønne, at der ligger en Principforskel i Opfattelserne Lovforslaget vedrørende, og jeg tror ikke at tage fejl, naar jeg siger, at Hovedsagen til, at dette lille Lovforslag er vandret frem og tilbage saa mange Gange mellem Rigsdagens Ting, er Spørgsmaalet om Andelsforeningernes Bogføringspligt. Det er tredje Gang, Landstinget har denne Sag til Behandling. I sidste Samling fremsatte Handelsministeren et Forslag, hvorefter Andels- og Brugsforeningerne vare fritagne for Bogføringspligt, for saa vidt de ikke vare pligtige til at løse Næringsadkomst, og jeg tør paa disse Foreningers Vegne udtale, at den højtærede Minister har vundet Anerkendelse og Paaskønnelse ude i de Kredse for det tolerante Standpunkt, som Ministeren der har indtaget. At Forslaget saa i Fjor i Folketinget, jeg tør vel ikke sige ved Forfjamskelse, men i alt Fald ved forskellige sammentrædende Omstændigheder fik en anden Form end den, den højtærede Minister havde forelagt det i her, og hvori det var vedtaget her, ja, det er jo en Kendsgerning. Der er talt saa meget om denne Sag, saa det ærede Tings Medlemmer neppe sætte Pris paa at faa det